

[Per Hækkerup.]

debatten at gå ind på så mange enkeltheder, som man måske ville, hvis det drejede sig om et lovforslag, der alene skulle udformes i dette høje ting. Endelig vil jeg da også gerne sige, at der både i bemærkningerne til forslaget til beslutning og i den højtærede udenrigsministers fremsættelse er nævnt en række af de problemer, som naturligt melder sig i forbindelse med ratifikationen af en sådan konvention, og jeg skal ikke gentage de synspunkter, som derved er kommet frem.

Jeg mener, at det må hilses med tilfredshed, at det samarbejde, der har været praktiseret blandt medlemslandene i OEEC, i et vist omfang føres videre i den nye organisation. Når man erindrer, hvorledes diskussionen forløb, også her i tinget, dengang konventionen om OEEC blev forelagt til ratifikation, og når man videre erindrer den betænkelighed, der fra en enkelt side her i salen kom til udtryk i forbindelse med Danmarks tilslutning til denne europæiske samarbejdsorganisation, synes jeg nok, der kan være anledning til at fastslå nu, da OEEC er ved at ophøre med at eksistere, at denne organisation har virket efter sin hensigt, for så vidt angår opgaven at fremme den europæiske genopbygning. Både den storstillede Marshallhjælp, der dengang blev stillet til rådighed af USA, og det samarbejde, der skabtes i tilknytning hertil, har bevirket, at den europæiske genopbygning er foregået i et tempo, som ellers ville have været utænkeligt. Jeg mener også, man har lov at konstatere, at OEEC i hvert fald delvis har virket efter sin hensigt, for så vidt angår udvidelsen af samhandelen mellem medlemslandene. Men på den anden side gælder, at netop i spørgsmålet om, hvorledes denne samhandel skulle udvides, opstod der efterhånden en skævhed i OEECs arbejde, som bidrog til, at en helt ny udvikling i det europæiske samarbejde satte ind.

Det var jo således, at frigørelsesbestræbelserne for den europæiske samhandel temmelig hurtigt viste sig ensidigt at rettes mod liberaliseringen af de kvantitative importrestriktioner, medens det viste sig meget vanskeligt at få gennemført aftaler inden for organisationen om en afvikling af toldskrankerne. Jeg behøver ikke at gen-

tage, at det var en udvikling for Danmark, hvis beskyttelse af erhvervslivet altovervejende varetoges af den direkte importregulering, som naturligvis måtte siges at være utilfredsstillende, hvorfor vi også gentagne gange i midten af 50'erne har rejst ønsket om at få toldafviklingen taget op. Derved har vi bidraget til, at de forhandlinger kom i gang, som førte til oprettelsen af Det europæiske Fællesmarked og Den europæiske Frihandelssammenslutning.

Det vil erindres, at de flerårige forhandlinger inden for OEEC om etableringen af det store frihandelsområde desværre ikke førte til noget resultat, og det var naturligvis ensbetydende med, at så var dermed en væsentlig aktivitetsmulighed for OEEC udtømt.

På tilsvarende måde gælder det, at da man som resultat af den økonomiske opbygning i 1958 gik over til at indføre konvertibilitet mellem dollaren og de europæiske valutaer, var yderligere et område for OEEC-aktiviteten færdigbehandlet, og det betød altså, at mulighederne for at fremme det europæiske samarbejde i det store og hele ikke længere kunne varetages gennem OEEC, sådan som organisationen var. Det blev derfor nødvendigt at overveje, på hvilken måde man kunne komme videre, og resultatet af disse overvejelser er blevet den overenskomst, folketinget nu har fået forelagt til ratifikation.

Jeg vil dog gerne sige, at den omstændighed, at man ikke via OEEC var i stand til at nå frem til yderligere skridt i retning af virkeliggørelsen af det europæiske samarbejde på det økonomiske område, ikke er ensbetydende med, at der ikke fortsat inden for OEECs rammer med de vedtagelser, der er sket, findes værdifulde ting, som det gælder om at få opretholdt, og som det gælder om at føre videre i OECDs form.

Det er som bekendt et amerikansk initiativ, der direkte førte til forhandlingerne om dannelsen af den nye organisation, og jeg mener, der kan være råd til at give udtryk for tilfredshed med den kendsgerning, at den nye organisation, OECD, først og fremmest adskiller sig fra den gamle organisation derved, at det nu er lykkedes at få inddraget USA og Canada i et direkte medarbejderskab på lige basis med de lande, der tidligere var medlem af OEEC,